

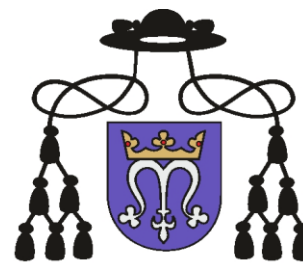
Úmysly mší svatých od 19. června do 2. července 2017

P - proboštský kostel Nanebevzetí Panny Marie

K – klášterní kostel sv. Kateřiny

Ranní mše sv.: Ne 9.30 hodin, Po 7.30 hodin

Večerní mše sv.: Út – Pá 18 hodin, So 17 hodin, Ne 18.00 hodin

ACTA 8 / 2017

PRAEPOSITURAE NOVODOMENSIS

Zpravodaj Římskokatolické farnosti - proboštství v Jindřichově Hradci

18. června 2017

Po 19. 6. P	Za rod Hejlů, Buzických, Karasů a Vlasatých	Po 26. 6. P	Za † Václava Maincla
Út 20. 6. K	Za † Františka Sehnala	Út 27. 6. K	Za † Jaroslava Petráka a rodiče
St 21. 6. P	Za Boží pomoc, ochranu duše i těla a dar víry v rodině, dětem i vnoučatům	St 28. 6. P	Za rod Hejlů, Buzických, Karasů a Vlasatých
Čt 22. 6. K	Za rodiče Tomáše a Marii Kejvalovy a sestru Marii	Čt 29. 6. K	Za Ludvíka Hlaváče staršího
Pá 23. 6. P	Za Otakara Skoupého	Pá 30. 6. P	Za Otakara Skoupého
So 24. 6. Kostel sv. Jana Křtitele od 17.00	Za Josefa Svobodu, manželku a syna V proboštském chrámu mše sv. nebude.	So 1. 7. Kostel v Lodhěřově od 14.00	Za obec a farnost Lodhěřov V proboštském chrámu mše sv. nebude.
Ne 25. 6	P: Za farnosti K: Za † Jiřího Krýzu, rodiče Krýzovy a Lacinovy a zemřelé příbuzné	Ne 2. 7.	P: Za farnosti K: Za Jana a Antonii Liškovy, Karla a Marii Eliášovy, Ladislava Petru, Antonína Tetivu a duše v očistci

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost – proboštství Jindřichův

Hradec, Kostelní 74/I, 377 01 Jindřichův Hradec ☎ 728 995 603,

mail: prokop.ivo@dicb.cz

Redakce: P. Ivo Prokop, paní Eva Hejdová.

Uzávěrka příštího čísla je ve středu 28. 6. 2017.

Dětem, žákům, studentům i rodičům a učitelům přeje celá jindřichohradecká duchovní správa krásné prázdniny, hodně hezkých zážitků i pokojného odpočinku. Ať vás všechny Hospodin provází a chrání a naplní zase novou silou a radostí.

Poděkování

Velice děkuji celému týmu spolupracovníků, který zorganizoval letošní Noc kostelů. Děkuji i těm, kteří vše podpořili svou modlitbou, přípravou občerstvení či dobrými nápady i jakoukoliv jinou pomocí. Pro zajímavost uvádíme, že během Noci kostelů navštívilo klášterní kostel sv. Kateřiny více než 400 lidí. Těším se, že příští rok opět společnými silami dokážeme představit domácím i přespolním návštěvníkům naše kostely i naši farnost.

P. Ivo Prokop

Páté evangelium

tak bývá mnohdy nazývána Svatá země – malá rozlohou, ale neuvěřitelně bohatá na historické události, přírodní krásy a starobylé památky, především však místo, kde se Bůh začal setkávat s lidmi a kde se dokonce stal člověkem. Tam máme všichni své duchovní kořeny, odtud se po celém světě rozšířila víra, která i nás vede životem.

Svatý Jeroným kdysi radil, aby se před pohany nemluvalo o velikosti Svaté země. Prý by se nám posmívali, jak je maličká. Co jí však schází na plošné rozloze, tím naopak oplývá, pokud se týče hloubky, kdy zde můžeme po jednotlivých vrstvách sledovat takřka celé dějiny lidstva.

Už jen z přirozené lidské zvědavosti je lákavé spatřit území, na němž se setkávaly civilizace starých Egypťanů, Babylóňanů a Chetitů, kudy táhly armády Alexandra Makedonského i římské legie, byzantští císařové i arabští chalífové, kde své hrady vystavěli křižáci, podobně jako později osmanští Turci, kde stále žijí potomci Abrahámovi, kteří tu vybudovali moderní stát. Všichni po sobě zanechali nejen zajímavé stavby, ale i část své kultury a příběhů.

Pro křesťana je však návštěva Svaté země především poutí. Možností jít ve stopách praotců, proroků, apoštolů a především po stopách Pána Ježíše, který si tuto nepatrnou zemi vybral za svou vlast i za místo svého utrpení a zmrtvýchvstání. Ježíšova země nikdy nepřestala přitahovat poutníky ze všech národů, kteří toužili spatřit a dotknout se nejposvátnějších míst naší víry. Plout po Galilejském jezeře, zažít krásu Hory Blahoslavenství a Karmelu, zamyslet se nad Boží pokorou v betlémské stáji, mlčky kleknout v Getsemanské zahradě a na Golgotě, pohlédnout k nebi na Olivové hoře, odkud Pán vystoupil do slávy k Otci.

Od chvíle, kdy člověk tato místa navštíví, čte a slyší biblické příběhy trochu jinak. Vše to takřikajíc dostane plastické rysy, konkrétní podobu, a posluchač či čtenář to vnímá mnohem živěji. Ne už nějaké trochu mýtické příběhy z kraje za devatero horami a řekami, ale cosi tak skutečného jako náš vlastní život.

Hospodin mi dal možnost několikrát se do jeho vyvolené země vrátit a poměrně podrobně se seznámit s mnoha jejími krásami a zajímavostmi. Nyní se mi naskytla příležitost, podílet se po duchovní stránce další pouti, která se uskuteční, dá-li Bůh, od středy 7. do čtvrtka 15. března 2018. Měl jsem možnost spolupracovat na sestavení cestovního plánu. Vzhledem k tomu, že se mnoho z nás dostane do této země jen jedenkrát, rozhodl jsem se pro delší, osmidenní variantu, aby nebylo nutno nikam chvátat, mohli jsme navštívit větší množství míst a byla možnost si vše v klidu vychutnat. Snažil jsem se i o kvalitnější ubytování v blízkosti navštěvovaných míst, abychom si mohli i v klidu odpočinout a nemuseli absolvovat dlouhé přejezdy autobusem.

Svatá země je zajímavá i po kulinářské a vinařské stránce a tak jsem zajistil i možnost poznat ji i v tomto směru. Oproti obvyklejším pětidenním zájezdům s dlouhými přejezdy autobusem a spartánskou stravou je tedy i cena 30 900,- Kč poněkud vyšší, ale myslím si, že pokud už se někdo rozhodne tuto nemalou částku

Zprávy a oznámení:

Dětská vikaritání pouť

Děti i jejich rodiče srdečně zveme na dětskou vikariátní pouť, která se uskuteční o slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v pátek 23. června ve Strmilově. Podrobnosti najdete na plakátcích v kostelech. Informace o přihlášení poskytne paní katechetka Eva Hejdrová – tel.: 728 281 050.

Kněžské svěcení

V sobotu 24. června v 10.00 hod. vysvětlí českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil dva nové kněze pro naši diecézi: Pavla Bicka (dosud jáhna u katedrály) a Davida Mikluše (biskupského sekretáře). Primici budou mít v neděli 25. června od 10.30 hod. v kostele ve Veselí nad Lužnicí (Pavel Bicek), resp. v sobotu 1. července od 10.00 hod. v děkanském kostele v Táboře (David Mikluš). Provázejme naše novokněze modlitbou.

Mše u sv. Jana Křtitele

V sobotu 24. června o slavnosti Narození sv. Jana Křtitele navážeme na jindřichohradeckou tradici a budeme slavit mši sv. od 17.00 hod. v bývalém minoritském kostele, zasvěceném právě tomuto Předchůdci Páně. V proboštském kostele mši nebude.

Dovolená P. Gumenického

Farní vikář P. Jozef Gumenický bude v době od 30. června do 14. července mimo farnost z důvodu čerpání dovolené. Z tohoto důvodu bude také poněkud omezen „bohoslužebný provoz“ v jím spravovaných farnostech i v samotném Jindřichově Hradci. Změny budou včas oznámeny na nástěnkách kostelů i na internetových stránkách proboštství.

Pouť v Lodhěřově

V sobotu 1. července se koná poutní slavnost v kostele sv. Petra a Pavla v Lodhěřově. Poutní mše sv. začne od 14.00 hod. Večerní mše sv. v tento den v proboštském kostele nebude.

a do nového kláštera se přestěhovali od sv. Václava v roce 1479, pak by zde v provizoriu byli necelé 4 roky. I toto kratší provizorium muselo být pro ně svízelné. Protože kostel sv. Václava stál na hřbitově, nemohlo na tento objekt stavebně přímo navazovat ubytování františkánů. Znamená to, k modlitbě breviáře a jiným bohoslužbám, museli ve dne i v noci, za každého počasí, chodit venku po ulici a po hřbitově, než se dostali do kostela.

b) františkáni zřejmě neměli o pobyt v Jindřichově Hradci nějaký eminentní zájem, neboť věděli, že zde již řadu let působí při kostele sv. Jana Křtitele jejich starší řádoví bratři minorité. Ti, jako přímí pokračovatelé sv. Františkem z Assisi založeného řádu „Fratres minores“, považovali františkány za odrodilce od původní řehole, a na rozdíl od současnosti, nežili s nimi v žádné velké lásce. Protože minorité i františkáni jsou řazeni k žebřavým řádům, ve společném místě působení si navzájem nejen hospodářským zabezpečením, ale jistě i intelektuálně konkurovali, neboť minorité byli všestranně vzdělanější než tehdy prostí františkáni.

c) v roce 1457 nevládl v Jindřichově Hradci ještě Jindřich IV. z Hradce, protože byl nezletilý a tedy nezpůsobilý k právním úkonům. Místo něho spravovali panství pánů z Hradce poručníci Zdeněk ze Šternberka a Arnošt z Leskovce. Ti neměli právo na to, pozvat do zdejšího města františkány a slibovat jim založení kláštera, neboť do budoucna to pro panství znamenalo trvalou velkou hospodářskou zátěž, kdežto v roce 1475 již Jindřich IV. z Hradce samostatně vládl (plnoletosti dosáhl v roce 1463) a mohl tedy právoplatně františkány do Jindřichova Hradce pozvat a slíbit jim postavení kláštera. Však také 3.6.1478 byla sepsána nadační listina kláštera a ihned bylo započato s jeho stavbou i s hospodářským zabezpečením řeholníků..

d) z let 1457 – 1475 není o existenci františkánů v Jindřichově Hradci žádná písemná zmínka.

zpracoval Karel Bajer

obětovat, uvidí a zažije i mnoho zajímavého, co při běžných zájezdech nebývá možno spatřit.

Kromě obvyklého Betléma, Jeruzaléma a Nazareta je v programu i jedno z největších muzeí vojenské obrněné techniky v Latrunu (někdejších Emauzích), velice kvalitní vinařství v Katzrinu na Golanských výšinách, putování kolem pramenů Jordánu, návštěva vrcholu hory Muchraka v Karmelském pohoří, na níž Eliáš zvítězil nad Baálovými proroky. Navštívíme náročné technické dílo - Herodovy rybníky i palác Herodion vystavěný tímto panovníkem na umělé hoře. Upozornit chci i na křižácký hrad Belvoir a mohutné templářské a johanitské stavby v přístavu Akko a zapomenout nemůžeme ani na prastarý řecký klášter sv. Gerasima v poušti u Jericha. Mše svatě budeme sloužit v kostelech na svatých místech, ale i v přírodě v poušti.

Po technické stránce zajišťuje zájezd cestovní kancelář Tilia s majitelkou a průvodkyní paní Ludmilou Tvrdoňovou. Odlet bude z Prahy kolem poledne se společností EL-AL, délka letu bývá necelé čtyři hodiny. Návrat do Prahy by měl být po 21. hodině. Při podání přihlášky do 15. 10. 2017, bude cena zájezdu zlevněna o 1 000,- Kč na 29 900,- Kč.

Pokud cítíte Boží pozvání k návštěvě Svaté země a budete mít zájem se poutního zájezdu zúčastnit, rád poskytnu další informace a zkušenosti a rád vás přihlásím.

Prosím i o modlitbu za zdar pouti a šťastný návrat.

P. Ivo Prokop

KDY PŘIŠLI DO JINDŘICHOVA HRADCE FRANTIŠKÁNI ?

Každý, koho to zajímá a podívá se do starší i novější regionální literatury (např.: Rull: „Monografie města Hradce Jindřichova“, Tischer: „Paměti fary jindřichohradecké“, Teplý: „Dějiny města Jindřichova Hradce“, různé historické práce prof. PhDr. Jana Muka, pana ředitele gymnasia Rudolfa Prokopa a dalších historiků a nebo vyhledá příslušné internetové webové stránky Města Jindřichův Hradec), dočte se, že to bylo v roce 1457 a pak si snadno dopočítá, že tedy letos by tomu mělo být 560 let. Je to však pravda ??? To se dozvíte níže a možná Vás překvapí, že tomu tak není.

V té výše zmíněné regionální literatuře se někde můžeme setkat se stručnější verzí v níž je uvedeno, že *františkány povolal do Jindřichova Hradce pan Jindřich VI. z Hradce v roce 1457, pak žili 23 let při kostele sv. Václava, v roce 1478 byla sepsána nadační listina pro nový klášter, hned se začalo se stavbou a františkáni se do rozestavěného kláštera nastěhovali v roce 1479.* V jiné regionální literatuře se setkáme s verzí podrobnější: *„Při cestě z kapituly v nedaleké Jemnici v roce 1457 se pozdější česko-rakouský vikář Jakub z Głogówa (Hlohova) s několika kvardiány zastavili u místního pána Jindřicha IV. z Hradce, který jim nabídl kostel sv. Václava na předměstí. Místo bylo přijato a osídleno řeholníky z Głogówa, kteří pak pobývali v nedalekém měšťanském domě č. p. 67. Řeholníkům se ovšem kostel sv. Václava příliš nezamlouval, proto prosili Jindřicha IV. z Hradce, aby jim vystavěl nový klášter. Šlechtic, velký příznivec františkánů, souhlasil a v roce 1478 založil nový klášter s kostelem sv. Kateřiny na předměstí na zcela opačné straně města a zavázal se bratry vyživovat“.*

První, kdo se o františkánech (ne však o jejich historii) v Jindřichově Hradci ve svém díle zmínil, byl jezuita Bohuslav Balbín, který v letech 1655 - 1661 žil v jindřichohradecké jezuitské koleji a vyučoval na zdejším gymnasiu. Ten napsal, že v Jindřichově Hradci kázal významný františkán sv. Jan Kapistrán a na pravou vnitřní zeď lodi kostela svatého Václava, poblíž dnešního oltáře sv. Ludmily, napsal iniciály „IHS“. I toto uvádí regionální literatura. Nakonec se přišlo na to, že sv. Jan Kapistrán v našem městě nikdy nebyl a tedy v kostele svatého Václava nemohl na zeď nic napsat. Balbín tedy zaznamenal pouze nějakou ničím nepodloženou pověst. Jak se mi podařilo zjistit, snad první, kdo uvedl ve svých německy psaných dílech o historii našeho města, že františkáni přišli do Jindřichova Hradce v roce 1457, byl kaplan a první historiograf města Jindřichova Hradce P. Josef Štěpán Claudius. Jak na to Claudius přišel, je záhada, on sám žádný písemný pramen k tomu neuvedl. Pak všichni ostatní historikové to podle něj už jen opisovali.

Současný historik české provincie františkánského řádu a člen této řehole P. dr. Regalát Beneš Ph.D. na „františkánském dnu“, probíhajícím v roce 2008 v J. Hradci, zcela nečekaně oznámil, že v jedné staré rukopisné kronice františkánského řádu, uložené na generalátu řádu v Římě, kde studoval a zpracovával doktorskou práci na téma zakládání františkánských klášterů na území Čech, Moravy a Slezska, našel údaj, že **františkáni nepřišli do Jindřichova Hradce v roce 1457, jak se všeobecně uvádí, ale až v roce 1475.**

Je zajímavé, že když se podíváme na dvě poslední číslice v letopočtech 1457 – 1475, tedy „5“ a „7“, tak zjistíme, že se liší pouze se svým pořadím. Je tedy možné, že když někdo kdysi psal o historii příchodu františkánů do Jindřichova Hradce, tak se pouze „přepsal“, tedy udělal neúmyslnou chybu, když ty dvě číslice prohodil. Ale také je možná, že někdo písaři dějin františkánského řádu ten rok 1475 diktoval a při tom použil pravidla pro vyslovování číslovek v němčině – a tak vznikla chyba. Takový germanismus byl v 18. a 19. století zcela běžný:

rok 1457 – správně česky: tisícčtyřistapadesát; s využitím germanizmu: čtrnáctsedmapadesát

rok 1475 – správně česky: tisícčtyřistasedmdesát; s využitím germanizmu: čtrnáctpětasedmdesát

(Srovnej: za Rakouska-Uherska byl v Jindřichově Hradci c. k. 75. (sedmdesátýpátý) vojenský pěší pluk a jeho příslušníkům se běžně říkalo „pětasedmdesátníci“)

Proti původně uváděnému roku 1457 je možno uvést tyto důkazy :

a) v celé historii zakládání františkánských klášterů na území Čech, Moravy a Slezska není znám ani jeden případ, kdy by františkáni v provizoriu, než bude postaven klášter, museli čekat tak dlouhou dobu, jako by tomu bylo v Jindřichově Hradci , kde se uvádí, že u kostela sv. Václava museli pobýt 23 let. Jestliže přišli do Jindřichova Hradce až v roce 1475